

Sygn. akt IV U 52/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący :Sędzia Sądu Rejonowego Janusz Kotas

Protokolant: st. sekretarz sądowy Beata Mytlewska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 roku

sprawy z odwołania **E. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w P.**

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 08.06.2017 r.

orzekł:

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. w ten sposób, że ustala iż wnioskodawczyni E. B. nie ma obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego za okres od 19.04.2016 r. do 30.04.2016 r. w kwocie 558,60 zł (pięćset pięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami w kwocie 42,32 zł (czterdzieści dwa złote trzydzieści dwa grosze).

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. , decyzją z dnia 8 czerwca 2017 roku odmówił E. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 kwietnia 2016 roku do 30 kwietnia 2016 roku i zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku za ten okres w kwocie 558,60 zł wraz z odsetkami w kwocie 42,32 zł . Jako podstawę prawną swojej decyzji organ rentowy wskazał na art. 17 ust. 1, art. 66 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r. poz.372 ze zm. zwana dalej ustawą zasiłkową) oraz art. 84 ust. 1 i 2 pkt 1 , ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963 ze zm. zwana dalej ustawą systemową).

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że zgodnie ze wskazanymi przepisami ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy prace zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Zgodnie z art. 84 ust 1 ustawy systemowej osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Nienależnie pobranymi świadczeniami są : świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Jak wynika z dokumentacji wnioskodawczynie złożyła zaświadczenia lekarskie o niezdolności do pracy od 19 kwietnia do 30 kwietnia 2016 roku i płatnik składek – (...) sp. z o.o S.k. dokonał wypłaty zasiłku chorobowego za wyżej wymieniony okres .

Weryfikując dane na koncie ubezpieczonej , ujawniono ,że wnioskodawczynie posiadała inny tytuł ubezpieczenia . Zawarła umowę zlecenia z Centrum (...) Sp. z o.o. . Ustalono , że na podstawie tej umowy , wnioskodawczynie świadczyła pracę w dniu 29 kwietnia 2016 r. i uzyskiwała przychód . Potwierdził to płatnik składek w piśmie z dnia 11.05.2017 r. Powyższe daje podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawczynie wypełniła negatywne przesłanki określone w art. 17 ust. 1 wskazanej ustawy zasiłkowej, co pozbawia ją prawa do zasiłku chorobowego za wskazany wcześniej okres.

W związku z tym że wnioskodawczynie pobrała zasiłek chorobowy wprowadzając w błąd płatnika zasiłku , jest zobowiązana do jego zwrotu .

Odwołanie od przedmiotowej decyzji złożyła wnioskodawczynie E. B. , wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że nie ma obowiązku zwrotu pobranego zasiłku.

W uzasadnieniu swojego odwołania wskazała, że na co dzień nie posługuje się przepisami prawa i była nieświadoma , że będąc na zwolnieniu lekarskim , powinna także przedstawić to zwolnienie do umowy zlecenia i nie wykonywać czynności na jej podstawie . Zobowiązała się do świadczenia usług na podstawie umowy zlecenia jeszcze przed tym jak otrzymała zwolnienie lekarskie . Poinformowała pracownika Centrum (...) Sp. z o.o. , że przebywa na zwolnieniu lekarskim. Otrzymała odpowiedź , że dla Centrum nie ma to znaczenia , że dla Centrum może wykonywać usługę . Po otrzymaniu takiej odpowiedzi usługę wykonała . . Była nieświadoma , że nie może wykonać usługi na umowę zlecenie , kiedy przebywa na zwolnieniu lekarskim na podstawie umowy o pracę . Wnioskodawczynie podniosła , że jest w trudnej sytuacji materialnej .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie .

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podkreślił jak w zaskarżonej decyzji te same okoliczności faktyczne i prawne.

(...) sp. z o.o S.k. zawiadomiony o toczącej się sprawie , nie przystąpił do sprawy w charakterze zainteresowanego.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawczynie była zatrudniona w (...) sp. z o.o S.k., od 4 marca 2016 roku na stanowisku pracownika sklepu do 4 maja 2016 r. na cały etat . Do jej obowiązków należało m.in. rozwożenie towaru wózkami ręcznymi paletowym, przenoszenie towaru . Wnioskodawczynie nie była do takiej pracy przygotowana i spowodowało to , że po dwóch tygodniach stała się niezdolna do pracy na okres 11 dni od 15.03. do 26.03.2016 . Kolejną niezdolność do pracy u wnioskodawczynie orzeczono m.in. na okres od 19.04 do 30.04.2016 r. . Za okres od 19.04 do 30.04.2016 r. płatnik składek tj (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w J. wypłacił wnioskodawczynie zasiłek chorobowy w kwocie 558,60 zł .

/dowód : przesłuchanie wnioskodawczynie k. 34-35 i nagranie z 19.03.2019 r. 00:04:19-00:19:10

-świadczenie pracy k. 53 ,

-notatka w sprawie ujawnienia nadpłaty –akta rentowe

-decyzja ZUS akta rentowe /

Wnioskodawczynie jeszcze przed zawarciem umowy z (...) sp. z o.o. spółką komandytową , wykonywała usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej w Centrum (...) Sp. z o.o. w T. . Umowy zlecenia były zawierane na okres 1 miesiąca , z tym że były to tzw. umowy ramowe , nie określały one czasu pracy wnioskodawczynie , tak co do dni , jak i co do godzin

w ciągu dnia . Jej praca polegała na wsparciu zaplecza Centrum. Wnioskodawczyni była wzywana jak była potrzebna pomoc , kiedy w Centrum były organizowane występy artystyczne , przedstawienia . Jej praca polegała na dyżurowaniu w garderobie tj. otwierała i zamykała garderobę gdy któryś z artystów chciał się przebrać przygotować do występu , przynosiła żelazko , gdy ktoś z zespołu – występujących chciał coś wprasować , sprzątała garderobę w razie potrzeby . Była to lekka, nieabsorbująca praca . Kiedy była potrzeba pomocy ze strony wnioskodawczyni , pracownicy Centrum - telefonicznie wskazywały kiedy i na ile przypuszczalnie godzin ma się stawić do Centrum .

Taka umowę wnioskodawczyni miała zawarta również na miesiąc kwiecień 2016 r.

/dowód : przesłuchanie wnioskodawczyni k. 34-35 i nagranie z 19.03.2019 r. 00:04:19-00:19:10

-pismo Centrum k. 25 ,

-umowa zlecenia k.26 ,

-pismo Centrum z 11.05.2017 akta rentowe /

Kiedy wnioskodawczyni była niezdolna do pracy w okresie od 19.04 do 30.04.2016 r. , dostała informację z Centrum , że ma stawić się do pomocy w dniu 29 kwietnia 2016 r. Stawiła się zgodnie z ustaleniami , zdawała sobie sprawę , że korzysta ze zwolnienia lekarskiego i przedstawiła swoją sytuację jednej z pracownic Centrum , wyrażając swoje wątpliwości co do tego , czy może świadczyć czynności z umowy zlecenia , gdy jest na zwolnieniu lekarskim . Pracownica wskazała, zresztą logicznie , że dla Centrum nie ma to żadnego znaczenia , jeżeli może ona wykonywać czynności objęte umową .Dostała informacje , że Centrum odprowadzi odpowiednie składki od jej wynagrodzenia . Wnioskodawczyni pozbyła się swoich wątpliwości , mając na uwadze , że praca dla Centrum jest pracą lekką nie wymagającą wysiłku .

/dowód : przesłuchanie wnioskodawczyni k. 34-35 i nagranie z 19.03.2019 r. 00:04:19-00:19:10

-pismo Centrum k. 25 ,

-umowa zlecenia k.26 ,

-pismo Centrum z 11.05.2017 akta rentowe /

Wnioskodawczyni , nie wiedziała , że podczas zwolnienia lekarskiego , gdy jest niezdolna do pracy w sklepie (...) nie może także wykonywać innych nawet lekkich czynności na podstawie umowy cywilnoprawnej na rzecz innego podmiotu , nawet przez kilka godzin . Nikt nigdy nie pouczał jej o tym , że nie może takich czynności wykonywać , ani pracodawca – płatnik składek , ani organ rentowy . Wnioskodawczyni gdyby wiedziała , że nie może nawet przez kilka godzin w miesiącu dyżurować w garderobie , nie przyjęła by tego dyżuru by nie tracić zasiłku od podstawy związanej z zatrudnieniem w (...).

/dowód : przesłuchanie wnioskodawczyni k. 34-35 i nagranie z 19.03.2019 r. 00:04:19-00:19:10

-pismo Centrum k. 25 ,

-umowa zlecenia k.26 ,

-pismo Centrum z 11.05.2017 akta rentowe ,

-informacja organu rentowego k.38 /

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie , dokumentów zgromadzonych przez ZUS w ramach postępowania rentowego i w ramach postępowania o zasiłek chorobowy , na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie przez Sąd oraz na podstawie przesłuchania wnioskodawczyni . Żadna ze stron nie kwestionowała wskazanych dokumentów .

Sąd dał wiarę przesłuchanej w sprawie wnioskodawczyni, jej zeznania są logiczne, spójne, znajdują potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji zarówno w sprawie ubezpieczeniowej, jak i złożonych przez jej byłego pracodawcę na żądanie tutejszego Sądu . Zeznania jej znajdują pełne potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego .

Wnioskodawczyni słusznie i logicznie zauważyła , że gdyby wiedziała , że nie może nawet przez kilka godzin w miesiącu dyżurować w garderobie , nie przyjęła by tego dyżuru by nie tracić zasiłku od podstawy związanej z zatrudnieniem w (...). Jej zeznania są tym bardziej logiczne , że jak sama wskazała pracownica Centrum wskazała jej , że składki od jej umowy zostaną zapłacone , więc zdawała sobie sprawę z tego , że jej praca będzie oficjalnie zgłoszona .

W przedmiotowej sprawie sporna była głównie interpretacja przepisów prawa dotyczących uznania świadczenia pobranego przez wnioskodawczynię za okres sporny za świadczenie nienależne jak też, co do prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres .

Zgodnie z treścią art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. § 2 tego przepisu stanowi, że przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych sporządzonych przez podmioty, inne niż wymienione w § 1, w zakresie zleconych im przez ustawę zadań z dziedziny administracji publicznej.

Przechodząc do rozważań prawnych w pierwszym rzędzie należy wskazać na treść art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

W niniejszej sprawie organ rentowy wywodzi brak prawa wnioskodawczyni do zasiłku chorobowego za sporny okres z art. 17 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa / Dz. U. z 2017 r. poz.1368 ze zm. /. W myśl tego przepisu , ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Wnioskodawczyni nie przeczyła , że w okresie niezdolności do pracy obejmującej sporny okres od 19 kwietnia 2016 roku do 30 kwietnia 2016 roku, w dniu 29 kwietnia 2016 r. świadczyła pracę na rzecz Centrum (...) Sp. z o.o. przez 6 godzin , za którą to pracę uzyskała przychód w kwocie 90 zł zgodnie ze stawka godzinową wskazaną w umowie zlecenia /łącznie za 6 godzin/.

Potwierdził to także zleceniodawca . Zleceniodawca potwierdził też , za zeznaniami wnioskodawczyni , jakie to czynności ona wykonywała .

W stosunku do wnioskodawczyni ma więc zastosowanie z art. 17 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa / Dz. U. z 2017 r. poz.1368 ze zm. / i za cały okres tego zwolnienia wnioskodawczyni musi utracić prawo do zasiłku chorobowego .

Słusznie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 maja 2018 r. , w sprawie III UK 72/17 , że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa(Dz.U. z 2017 r. poz. 1368), jest każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym pozarolnicza działalność gospodarcza, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu pracownika pozostającego na zwolnieniu lekarskim. Wykonywanie przez pracownika nawet sporadycznej i, jakby się wydawało na pierwszy rzut oka, nieobciążającej pracy podczas zwolnienia lekarskiego, skutkuje obowiązkiem zwrotu zasiłku chorobowego.

Dalej Sąd ten wskazał , że w aktualnym stanie prawnym nie jest niezbędna ocena w zakresie, czy "inna praca zarobkowa" jest niezgodna z celem zwolnienia lekarskiego. Wykonywanie (każdej) pracy zarobkowej, niezależnie od jej wpływu na stan zdrowia ubezpieczonego, stanowi samodzielną przesłankę utraty prawa do zasiłku chorobowego (opiekuńczego). (Legalis, Numer 1781149) .

Wnioskodawczyni zresztą nie kwestionowała tej części decyzji , która pozbawiała ją zasiłku za sporny okres .

Czym innym jest jednak brak prawa do świadczenia /czy też jego utrata/ a czym innym prawo żądania zwrotu pobranego już świadczenia .

Jeżeli chodzi o zwrot wypłaconego wnioskodawczyni zasiłku , ZUS wywodził swoje prawo z art. art. 66 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (zwana dalej ustawą zasiłkową) oraz art. 84 ust. 1 i 2 pkt 1 , ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych .

Definicja nienależnego świadczenia zawarta w art. 84 ust.2 pkt 1 i 2 zakłada umyślność w działaniu pobierającego świadczenie, umyślność czy to do zatajenia określonych informacji, czy też podania nieprawdziwych informacji stanowiących podstawę świadczenia z ubezpieczenia, czy też umyślność w pobieraniu świadczenia mimo iż osoba je pobierająca była pouczona o braku prawa do ich pobierania . Tymczasem wnioskodawczyni nic takiego nie uczyniła .

Zgodnie z art. 84 ust 1 osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Według ust. 2 za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, **jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;**

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach **świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.**

Zaś według ust 3 i 4 , nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych za okres dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, a w pozostałych przypadkach - za okres dłuższy niż ostatnie 3 lata , a kwoty nienależnie pobranych świadczeń ustalone prawomocną decyzją oraz kwoty odsetek i kosztów upomnienia, zwane dalej "należnościami z tytułu nienależnie pobranych świadczeń", podlegają potrąceniu z wypłacanych świadczeń, a jeżeli prawo do świadczeń nie istnieje - ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z zastrzeżeniem ust. 8c.

W myśl ustępu 5 art. 84 ustawy systemowej przepisów ustępu 2-4 i 8 nie stosuje się jeżeli przepisy szczególne określają zasady przyznawania i wypłacania świadczeń stanowią inaczej. Ustawa zasiłkowa nie zawierała przepisów, które w sposób odmienny regulowałyby zasady zwrotu nienależnie pobranych zasiłków chorobowych , które używałyby innej definicji nienależnego świadczenia .

Warto w tym miejscu podkreślić rangę udzielonych pouczeń. Przyjmuje się, iż pouczenie ze strony organu rentowego winno być czytelne, jasne i zrozumiałe dla ubezpieczonego. Powinno także w sposób wyczerpujący informować o obowiązujących w dniu pouczenia zasadach, tak by usunąć jakiegokolwiek wątpliwości co do prawa danej osoby do danego świadczenia. Brak takiego pouczenia bądź też ujęcie w nim treści nieprecyzyjnych, mało klarownych lub

obarczonych błędami nie może obciążać osoby zainteresowanej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 1980 r., II URN 51/80, OSNC 1980/10/202; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 1987 r., UZP 19/87, OSNC 1988/9/119; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 29 marca 1994 r., III Aur 86/94 OSA 1995/1/6; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 23 czerwca 1994 r., III Aur 189/94, OSA 194/9/68; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 20 kwietnia 1995 r., III Aur 110/95, OSA 1997/1/3; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 lutego 2000 r., III AUa 845/99, OSA 2000/10/43; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 listopada 2000 r., III AUa 39/00, OSA 2002/1/5). Z uwagami tymi należy się zgodzić. Trzeba podkreślić, iż do obowiązków organu rentowego należy m.in. należyte i wyczerpujące informowanie osób ubezpieczonych o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków (art. 9 k.p.a. w zw. z art. 123 ustawy systemowej). Organ rentowy nie może tym samym wymagać od ubezpieczonych – w przypadku zaniedbania obciążającej go powinności – by osoby te znały wszystkie okoliczności mające wpływ na prawo do danego rodzaju świadczenia.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie całkowicie podziela stanowisko zaprezentowane w cytowanym przez organ rentowy wyroku Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie I UK 287/16 , gdzie Sąd ten wskazał , że przepis art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 159 ze zm.) nie stanowi regulacji szczególnej w stosunku do art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), w tym zwłaszcza nie stanowi przepisu szczególnego w stosunku do art. 84 ust. 2 i 6 tej ustawy. Przepis art. 66 ust. 2 ustawy zasiłkowej nie reguluje odmiennie okoliczności przemawiających za uznaniem świadczenia za pobrane nienależnie niż czyni to art. 84 ust. 2 ustawy systemowej.

Słusznie zauważył ponadto w tym wyroku Sąd Najwyższy , że ustalenie przez sąd, że ubezpieczony pobierający zasiłek chorobowy nie był pouczony o braku prawa do tego świadczenia (art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), nie jest wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że nie obciąża go obowiązek zwrotu pobranego zasiłku chorobowego, do którego utracił prawo wskutek wykonywania w okresie pobierania świadczenia pracy zarobkowej. **Sąd powinien bowiem rozważyć, czy mimo nieziszczenia się określonej w art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy systemowej przesłanki zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, zasiłek chorobowy został wypłacony na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.**

W przedmiotowej sprawie jednak , wnioskodawczyni złożyła zwolnienie lekarskie u płatnika składek , na wiele dni przed wykonywaniem czynności z umowy zlecenia . Zapytała osoby występujące po stronie zleceniodawcy , czy w tych warunkach może wykonywać zlecenie . Przystąpiła do jego wykonywania , mając na uwadze ich lekki charakter w przeciwieństwie do pracy zawodowej , bez świadomości , że nie powinna tego czynić .

Słusznie zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie I UK 268/17 , że warunkiem uznania, że wypłacone świadczenie, jako mające charakter świadczenia nienależnie pobranego, podlega zwrotowi, jest świadomość osoby, która takie świadczenia pobrała - wynikająca ze stosownego pouczenia o braku prawa do niego. (Legalis Numer 1799151) . Identycznie w wyroku z dnia 11 lipca 2017 r. -Sąd Najwyższy w sprawie I UK 302/16 , stwierdzając , że do kwestii dotyczącej zwrotu nienależnie pobranych zasiłków chorobowych, mają w pełnym zakresie zastosowanie art. 84 ust. 1, 2 i 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 963) i warunkiem uznania, iż wypłacone świadczenie, jako mające charakter świadczenia nienależnie pobranego, podlega zwrotowi, **jest świadomość osoby** , która takie świadczenia pobrała - wynikająca ze stosownego pouczenia - o braku prawa do niego.(Legalis, Numer 1706715) .

Sąd orzekający w niniejszej sprawie całkowicie to stanowisko podziela .

Wnioskodawczyni w chwili pobierania świadczenia miała świadomość , że pobiera je jako świadczenie należne , które przysługuje jej z uwagi na fakt , że nie może wykonywać czynności z umowy o pracę w sklepie . Nie wprowadziło nikogo w błąd .

Organ rentowy bezrefleksyjnie i całkowicie gołosłownie , bez przedstawienia żadnych dowodów , zawarł w decyzji stwierdzenie : W związku z tym że pobrała Pani zasiłek chorobowy nienależnie wprowadzając w błąd płatnika zasiłku , jest Pani zobowiązana do jego zwrotu . Organ rentowy nie wskazał , kiedy i w jaki sposób wnioskodawczyni wprowadziła płatnika w błąd ani na czym błąd ten miał polegać .

Finalnie trzeba stwierdzić, że aktualnie obowiązujące przepisy ubezpieczeniowe nie nakładają na ubezpieczonych obowiązku zwrotu świadczeń w sytuacji, jaka ma miejsce w niniejszej sprawie/przy braku świadomości co do nielegalności świadczenia . Ta niespójność prawna nie może jednak obciążać wnioskodawczyni .

Wobec powyższego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w zw. z art. 84 ust 1 pkt 1 i ust.2 pkt 1 (a contrario) ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych , Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uznał, iż wnioskodawczyni nie ma obowiązku zwrotu pobranego zasiłku za sporny okres z uwagi na fakt , że nie było to świadczenie nienależne .